

To tady ještě chybělo,

řekli si někteří, když jsem o Vánocích z krabice vytáhl sošku Pražského Jezulátka. A měli pravdu. V našem kostele tato soška opravdu chyběla. Možná, že kdysi dávno tady byla. Ale kam se poděla? Nevíme. Každopádně je Jezulátko mezi námi. Radujme se!

Chtěl bych nyní krátce napsat, jak se k nám soška Ježíška dostala. Když jsem jel poprvé do Prahy, maminka mi řekla: „A pomodli se za mne u Pražského Jezulátka.“ Já jsem přání vyhověl. Snadno jsem našel kostel Panny Marie Vítězné na Malé Straně a při modlitbě v něm jsem pocítil ve svém srdci pokoj a radost. Byl to pro mě nečekaně hluboký zážitek při setkání s dítětem Ježíšem. Od té doby jsem se, pokud to jen trochu šlo, u Jezulátka zastavoval alespoň na krátkou modlitbu.

Když jsem před rokem o Vánocích vyprávěl, jak se Paulo Coelho stal díky Pražskému Jezulátku slavným spisovatelem a jak přijel v roce 2005 do Prahy poděkovat, došlo mi, že by bylo dobré mít sošku Jezulátka i v našem kostele a pokud možno přímo z Prahy. Celý rok jsem na to tu a tam myslel. Až jsem ve čtvrtek 14. prosince po předchozím telefonickém rozhovoru se sestrou karmelitkou Johankou vyrazil vlakem do Prahy. Vybral jsem svůj účet a ještě si vypůjčil. V kapse jsem měl 30 000 Kč. Brzy jsem se procházel krásnou Prahou s nadějí, jak řekla sestra Johanka, že nám otec převor – představený karmelitánů – dá na Jezulátko nějakou slevu. Sestra

Johanka mě přivítala s úsměvem a se slovy: „Otec převor vám chce sošku dát jako dar vaší farnosti.“ (Běžně se taková porcelánová soška prodává za 29 000 Kč.) V tu chvíli jsem se bál, že jsem špatně rozuměl, a nechápavě jsem se znovu zeptal. Většina z vás už slyšela slova darovací smlouvy. Můžete si ji přečíst i v tomto čísle Života farností.

A tak jsem šťastný doprovázel Jezulátko z Prahy opět vlakem do Valašského Meziříčí. Prozatím bude porcelánová soška na oltáři sv. Josefa. Věřím, že Bůh skrze ni bude i v naší farnosti rozdávat hojné dary a milosti. Stejně jak tomu je v Itálii, ve Španělsku, v Jižní Americe, v Africe, Asii, zkrátka na celém světě.

A jak bychom mohli Ježíškovi poděkovat? On sám řekl: „Cokoliv jste udělali nejposlednějšímu z mých bratří, pro mě jste udělali.“ Otcové karmelitáni mají již dlouhá léta misijní stanici ve Středoafričské republice.

Ostatně jsme pro tuto misi sbírali staré brýle prostřednictvím školy Salvátor. Nyní chci navrhnout dospělým i dětem sbírku pro chudé v Africe. U Pražského Jezulátka v našem kostele bude do konce února pokladnička. Peníze, které se vyberou, pošleme otcům karmelitánům na konto misie ve Středoafričské republice. Za sošku jsme nemuseli platit, nyní pomůžeme chudým ve jménu Pána Ježíše.

o. Pavel

Naše kostely II

Již v minulém čísle ŽF byl uveřejněn krátký přehled dat a informací ohledně farního kostela Nanebevzetí P. Marie ve Valašském Meziříčí. K tomuto příspěvku bych rád dnes připojil několik vět ohledně kostela sv. Jakuba v Krásně. Dá-li Bůh, budou v následujících číslech uveřejněna další dvě pojednání – o farním kostele sv. Michaela archanděla v Lešné a o farním kostele Neposkvrněného početí P. Marie v Brankách. Nyní tedy k filiálnímu kostelu sv. Jakuba v Krásně.

Krásno bývalo v dřívějších dobách samostatnou obcí, teprve r. 1924 bylo sloučeno s VM v jednu obec. Protože však tehdejší Krásno mělo i svoji samostatnou farnost, zachoval se z té doby i kostel. V základech krásenského kostela byly objeveny zbytky románské rotundy ze XII. st. Na kostele jsou patrné jak gotické, tak i raně renesanční prvky. Můžeme se domnívat, že tento chrám byl vystaven ve stejných letech jako kostel Nejsvětější Trojice,

tedy někdy počátkem XVI. st. Žádné písemnosti, které by to dokumentovaly, se bohužel nezachovaly.

Kostel má půdorys ve tvaru kříže: jeho hlavní břevno vyplňuje presbytář a loď, boční břevna pak na jedné straně sakristie, na druhé straně zděná před síň s bočním vchodem a jedna další místnost (zpovědní). Presbytář vykazuje charakteristiku gotických sakrálních staveb (nepravidelný mnohoúhelník), rovněž příkrá střecha a hlavní vchod ve tvaru lomeného oblouku jsou pro gotický styl typické. Naopak jiné prvky, např. kulatě zakončená okna, vodorovné římsy či rovný strop ve vnitřku kostela patří již k renesančnímu slohu. V presbytáři se nachází oltářní obraz sv. Jakuba, jehož andělé nesou k oslavě do nebe, a dvě sochy. Původně byly pokládány za sochy sv. Cyrila a Metoděje, nicméně ve skutečnosti se jedná o jiné světce (jeden z vyobrazených je sv. Augustin, biskup a učitel církve).

dokončení na straně 7

Ta naše(?) škola církevní...

Milí bratři a sestry,

počasí možná připomíná spíš jaro, ale je tu leden, čas, kdy se my rodiče rozhodujeme, do které školy přihlásíme naše děti – tedy pokud máme doma předškoláka. A to je důvod, proč bych se s těmi, kteří hledají „tu správnou školu“, rád podělil o své zkušenosti.

Na úvod chci říct, že jsem obyčejný táta 4 dětí a 3 z nich školou povinni chodí na Základní školu Salvátor.

Myslím, že není vůbec samozřejmostí, že naše město má církevní školu, když jiná města o její zřízení usilovala bezvysledně. Tady patří poděkování všem těm, kteří stáli u zrodu této školy a kteří se zasadili o to, že olomoucké arcibiskupství zde tuto školu zřídilo. Začátky nebyly jednoduché. Vzpomeňme provizorní prostory na Křížné, stěhování do prostor Vyhličky a tak dále. Přes všechny těžkosti, které se za ta léta podařilo zvládnout, zůstává do budoucna jedna, kterou není schopen řešit ředitel školy ani zřizovatel, t. j. arcibiskupství, ani otec Pavel, ale pouze my – rodiče. Každá škola potřebuje děti. A tady může každý z nás udělat hodně pro podporu naší církevní školy.

V době, kdy dochází vlivem klesajícího počtu dětí k rušení škol, a ekonomický tlak na malé školy se stupňuje, začíná být reklama jednotlivých škol jaksi běžná. A tak není divu, že se nám v poštovních schránkách objeví pozvánka k zápisu určité školy pouze proto, že naše bydliště spadá do územního okrsku nabízené školy. Myslím, že toto zdaleka není nejdůležitějším kritériem k tomu, abychom se správně rozhodli.

Je potřeba položit si otázku, proč chci přihlásit své dítě na školu „sportovní“, „jazykovou“, jinou anebo „církevní“. Každá z nich má jistě ve svém programu cosi ze svého názvu a nepochybují o tom, že svou práci dělají poctivě, ale

církevní škola dělá něco, co ve svém názvu nemá – vede děti k respektování hodnot, respektování druhého a poznávání Boha. A v tomto je zásadně odlišná od jiných škol v našem městě.

Člověk je takový, v jakém prostředí vyrůstá, a škola Salvátor je kvalitním prostředím pro výchovu našich dětí. Jako otec tří školáků můžu říct, že církevní škola splnila moje očekávání o výuce a společné výchově.

Nechci záměrně jmenovat celou řadu úspěchů a kvalitních akcí školy, kterým bývá věnována samostatná rubrika (sbírka pro Indii, drakiáda, sportovní soutěže, školní akademie, posezení u cimbálu apod.) a které ukazují na vysokou výchovnou úroveň školy. Důležitým měřítkem kvality výuky je však úspěch absolventů při přijímacích zkouškách na střední školy – a zde má škola Salvátor jedny z nejlepších výsledků v okrese (92 % úspěšnosti).

Podstatným měřítkem kvality výchovy je pak umění kvalitně vychovávat – a to prověří život sám. Jsem přesvědčen, že naše město, církev i naše společnost potřebují kvalitní osobnosti a že církevní škola k této výchově vytváří velmi dobré prostředí.

A tak mě napadá – přichází čas zápisů našich prvňáčků. Přestaňme kritizovat, diskutovat a zkusme to. Vždyť jde opravdu o dobrou budoucnost našich dětí a ta nekončí jen jejich schopností prosadit se v životě a stát se zdatnými sportovci či úspěšnými manažery. Jde o víc – vlastně o všechno.

Věřím, že bude-li mít škola stále narůstající počet dětí, bude i hlas rodičů pro naše nové zastupitele dobrým argumentem k tomu, aby dodrželi sliby z minulého období, že totiž škola Salvátor dostane důstojné prostory pro svůj rozkvět. Přeji vám ve vašem rozhodování moudrost jako dar Ducha Svatého; já už jsem se rozhodl.

Miloš Skýpala

Dílo šestého dne

Jakmile byl stvořen pes, olízl Pánu Bohu ruku a Pán Bůh ho pohladil po hlavě.

„Co bys chtěl, pejsku?“

„Pane Bože, chtěl bych bydlet u tebe v nebi, na rohožce před bránou.“

„Tak tohle samozřejmě ne!“ řekl Pán Bůh. „Nepotřebuji psa, vždyť jsem ještě nestvořil zloděje.“

„A kdy je stvoříš, Pane?“

„Nikdy. Už jsem unavený. Pracuji už pět dnů a je čas si odpočinout. Tebe, psa, jsem už stvořil a jsi nejlepší ze všech mých tvorů, jsi moje mistrovské dílo. Bude lepší, když zůstanu u toho. Není dobré, aby se umělec namáhal víc, než kam sahá jeho inspirace. Kdybych tvořil dál, mohlo by se klidně stát, že bych dílo pokazil. Pěkně běž, pejsku! Běž se usadit na zemi. Jdi a buď šťastný.“

Pes si zhluboka povzdechl.

„A co tam na té zemi budu dělat, Pane?“

„Budeš jíst, budeš pít, budeš růst a množit se.“

Pes vzdychl ještě smutněji.

„Co víc potřebuješ?“

„Tebe, můj Pane! Nemohl by ses i ty usadit na zemi?“

„Ne!“ řekl Pán Bůh. „Ne, pejsku! To opravdu nejde. Vážně se nemohu usadit na zemi, abych ti dělal společnost. Mám důležitější věci na práci. Tady to nebe, anděly, hvězdy, řeknu ti, že jsou s tím samé starosti.“

A tak tedy pes sklonil hlavu a dal si odchod. Ale vrátil se.

„Ach, kdyby jen, Pane Bože, kdyby tam aspoň byl nějaký pán, tak trochu jako ty.“

„Ne,“ řekl Pán Bůh, „nikdo takový tam není.“

Tu se pes schoulil, celý schlípl a začal prosit o to víc.

„Kdybys jenom chtěl, milý Pane Bože..., mohl bys to přece zkusit...“

„Nejde to,“ řekl Pán Bůh. „Mé dílo je dokončeno. Nikdy nestvořím dokonalejší bytost, než jsi ty. Kdybych dnes stvořil nějakého jiného tvora, nepodařil by se mi, cítím

to v pravé ruce.“

„O, milý Pane Bože,“ řekl pes, „to vůbec nevadí, že by nebyl podařený, jenom abych ho mohl následovat všude, kamkoli půjde a lehnout si před něj, když se zastaví.“

A tu Pán Bůh, celý v úžasu, že stvořil tak dobrého tvora, řekl psovi:

„Jdi! Ať se stane podle tvého srdce.“

Vrátil se do své dílny a stvořil člověka.

P. S. Člověk se Pánu Bohu přirozeně nepovedl, však to Stvořitel správně pověděl. Ale pes je ohromně spokojený!

Z knihy Marie Noëlové: Vánoce starého velblouda a další povídky, vydané Karmelitánským nakladatelstvím v r. 2006.

připravil Jaromír Mikušek

Společenství v našich farnostech Fatimský apoštolát

Představovat v naší farnosti Fatimský apoštolát by se mohlo zdát na první pohled docela zbytečné, vždyť jeho činnost a akce asi většina z nás dobře zná, ale zdání může někdy klamat. Požádal jsem proto p. Václava Chládky, který se pro toto hnutí u nás nejvíce angažuje, aby nám ho více přiblížil.

Václave, můžeš nám říct něco málo z historie Fatimského apoštolátu?

Fatimský apoštolát (oficiálně World Apostolate of Fatima the Blue Army) založil v r. 1947 v USA katolický kněz Harold Victor Colgan jako odezvu na události, které začaly zjevením P. Marie ve Fatimě v r. 1917. Jde o mariánské hnutí schválené Svatým stolcem, které působí ve více jak 110 zemích světa s více než 20 miliony členů. Mezinárodní sekretariát FA je v portugalské Fatimě, odkud koordinuje činnost národních prezidií. V ČR byl apoštolát ustanoven v r. 1990 a v současnosti má své národní centrum v Českomoravské Fatimě v Koclířově u Svitav, v jehož čele je P. Pavel Dokládala.

Jaké je zaměření tohoto hnutí, co je jeho cílem?

Hlavním posláním FA je šíření autentického učení katolické církve v přísné věrnosti zásadám evangelia při osobním posvěcování jeho členů skrze naplňování obsahu poselství P. Marie ve Fatimě a šíření všeobecného dobra skrze hlásání poselství Fatimy. Členové FA se zavazují uctívat Neposkvrněné Srdce P. Marie – činí tak stálým zasvěcováním tomuto Srdci, zvláště v první sobotu v měsíci (tzv. Fatimskou), smírným sv. přijímáním, nošením posvěcené medailky nebo škapulíře P. Marie a denní modlitbou sv. růžence nebo alespoň jednoho desátku. A konečně na sebe berou všechny těžkosti života v duchu kajícího smíření, čímž následují příklad poslušnosti fatimských dětí Františka, Hyacinty a Lucie. Odkaz Fatimy je mimo jiné zakládat a šířit modlitební skupiny a povzbuzovat k modlitbě.

Jaké lidi toto hnutí převážně sdružuje?

Hnutí má ve svých řadách všechny vrstvy – kněze i zasvěcené osoby, prosté i vysokoškolsky vzdělané lidi, staré i mladé, nemocné i zdravé. Je ale pravdou, že většinu tvoří střední a starší generace, a to převážně ženy. Za významné

považují, že společenství FA na mnoha místech podporují svými modlitbami a obětmi dříve narození a nemocní lidé, přestože v očích světa je jejich aktivita nulová, a dokonce se někomu mohou jevit jako zbyteční.

Někdy se mylně interpretuje, že členové FA jsou jen ti, kteří se mohou účastnit poutí a zájezdů do Koclířova, ale není to pravda. Každý, kdo chce žít podle rad P. Marie a pracovat pro Boží království, je vítán.

Můžeš nám říct něco o organizaci činnosti vašeho společenství?

Ve Val. Meziříčí je jedno z 15 oblastních center rozestých po celé republice. Naše oblast se třikrát v roce setkává za účasti představeného P. Dokládala při tzv. oblastních večerech. Letos vstupujeme do 7. roku těchto setkání. První bude v předvečer postní doby v úterý 20. února 2007 a již nyní vás zvou – chystáme překvapení.

Oblastní centra tvoří modlitební skupiny. Naše modlitební skupina, jejímž vedením jsem pověřen, se pravidelně každé úterý schází již více než 10 let, a to v počtu 10–25 účastníků. Kostel je přístupný všem, kteří se chtějí s námi i příležitostně pomodlit. Někteří členové se ještě scházejí k modlitbě jednou týdně v rodinách.

Co je náplní vašich oblastních večerů?

Je to modlitba sv. růžence, katecheze a mše sv. s adorací a zasvěcením Neposkvrněnému Srdci P. Marie. A v úterý máme kromě modlitby sv. růžence také krátké vzdělávání, např. z papežských encyklik nebo fatimského poselství.

Existují jistě katolíci, pro něž je modlitba sv. růžence náročná, snad i obtížná, resp. pochybují o jejím smyslu a účinku. Co o tom soudíš?

Uvedu jeden příklad z nedávné historie. Při svržení jaderné pumy na Hirošimu na konci 2. svět. války byl ve vzdálenosti 1,5 km od epicentra výbuchu zničen veškerý život, přežilo jen osm řeholníků–jezuitů. Jejich dům zůstal nepoškozen a oni zdraví. Zemřeli až o mnoho let později přirozenou smrtí nikoliv na nemoci z ozáření. Tato událost se stala předmětem mnoha vědeckých zkoumání, ale bez výsledku. P. Hubert, jeden z jezuitů, připisoval tuto zvláštní ochranu P. Marii, kterou denně vzývali při modlitbě sv. růžence.

Jakým způsobem projevujete svou spiritualitu navenek?

Nijak vyjímecně. Jde o to být „fatimskými pasáčky“ v dnešních podmínkách, tedy následovat jejich příklad v obrácení

a projevech úcty vůči Bohu a P. Marii. A pak jsou to samozřejmě pouti: od r. 1995 každoročně do Medžugorje. Asi 7 let se podílíme na organizování poutí na Turzovku. V posledních letech jsme byli zapojeni do pořádání exercicií charismatických kněží v Koclířově (P. Vella z Malty, P. Bill z Indie), doprovázeli jsme pouti putovní sochy P. Marie po katedrálách diecézí v ČR. V současnosti probíhá pouť putovní sochy v naší oblasti, tedy od Přerova až po Velké Karlovice. Jejím účelem je zasvěcení rodin Neposkvrněnému Srdci P. Marie. Sochu mohou přijmout i nečlenové FA z naší farnosti. Dále FA organizuje v národním centru v Koclířově slavení prvních mariánských sobot, měsíční exercicie, semináře, evangelizační přednášky atd. ČBK pověřuje FA jako samostatný právní subjekt organizováním dalších akcí, počínaje předáváním našeho vánočního stromu o vánocích 1999 ve Vatikánu, vstupem do Velkého jubilea 2000 a konče přípravou na národní pouť do polského Gniezna s ostatky sv. Vojtěcha na jaře letošního roku.

V čem vám toto společenství pomáhá? Čím vás inspiruje?

Lépe poznáváme P. Marii a skrze ni hledáme cestu k obnově lidstva, k obnově vztahu stvoření vůči Stvořiteli. Zakošíme Mariinu lásku a snažíme se ji opřevzat službou.

Prostřednictvím ČM Fatimy je nám, mariánským ctitelům, zajištěno solidní vedení, vzdělávání a formace. Skrze fatimské zjevení poznáváme pravdu o stavu lidstva, realitu věčnosti, nebe i pekla a přijímáme od P. Marie prostředky k posvěcování a záchraně duší. Nejde o obchod (výměnou za modlitby se stane to a to), ale o přijetí nabízené pomoci. Papež Jan Pavel II. kdysi řekl: „Poselství Fatimy je nyní důležitější, než když bylo poprvé vysloveno.“

Jste otevřeni pro přijetí nových členů do FA?

Fatimský apoštolát neboli Mariina Modrá armáda je otevřen pro všechny. Zvláště v tomto jubilejním roce, kdy uplyne 90 let od Fatimského zjevení a patrně budou fatimští pasáči svatořečení, je dobré promeditovat 3. část Fatimského poselství zveřejněného v r. 2000, jehož stěžejní slova jsou: „Pokání, pokání, pokání.“ Všem čtenářům nabízím možnost seznámit se podrobněji s obsahem Fatimského poselství.

Děkuji za tuto příležitost oslovit vás, čtenáře ŽF.

Václav Chládek

přípravil Jiří Dřímál

Charita informuje

Tříkrálová sbírka 2007

„Ježíši! Tři králové! Mamí!“ Těmito slovy byla přivítána jedna ze 75 skupinek tříkrálových koledníků holčičkou předškolního věku v jedné vesnici u Valašského Meziříčí. Téměř ve všech domácnostech, do kterých koledující skupinky přišly, byli přivítáni s otevřenou náručí. I přesto, že tentokrát bylo teplejší počasí a po Valašském Meziříčí a okolí vyšlo s kasičkami o 11 skupinek více než v loňském roce, nebylo možné zajít do všech domů a navštívit všechny domácnosti. A to někteří koledníci poté, co již obešli svou trasu, ochotně vyrazili na pomoc skupinkám, které koledovaly na vesnicích nebo zaskočily na trasách koledníků, kteří onemocněli. Jedna skupinka, která koledovala ve městě se dokonce rozhodla přinést radostnou tříkrálovou zvěst také do Domova důchodců v Podlesí („IVKA“). Malí koledníci nejen že zapívali a popovídali si s klienty domova, ale navíc ještě některé obdarovali ovocem či nějakou sladkostí. Při počítání obsahu pokladniček jsme byli překvapeni velkorysostí všech dárců. Ve 123 pokladničkách bylo celkem 560 153,50 Kč, což bylo o 73 343 Kč více než při sbírce v roce 2006.

Charita Valašské Meziříčí srdečně děkuje Všem, kteří finančně přispěli do kasiček tříkrálových koledníků. Náš veliký dík patří rovněž i těm, kteří měli odvahu a pomohli nám při realizaci letošní tříkrálové sbírky.

Zajímavosti o TKS 2007

- Tříkrálová sbírka byla největší dobrovolnickou akcí na území naší republiky.

- Na území Charity Valašské Meziříčí se koledovalo celkem do 123 kasiček.
- Vykoledovalo se o 73 343 Kč více než v loňském roce. A to jsme letos nekoledovali v Dolních Těšicích, Skaličce a Zámrskách (v těchto obcích chodili po tříkrálové koledě dobrovolníci z Charity Hranice).
- Ve Valašském Meziříčí a okolí koledovalo o 11 skupinek více než v loňském roce to je celkem 75 skupinek.
- V našich farnostech se vykoledovalo:

Valašské Meziříčí	380 515,50 Kč
Lešná (včetně Jesenice)	49 959,00 Kč
Branky	26 509,50 Kč
- Nejmladší koledník měl 1 a půl roku.
- Nejstarší kolednice měla 83 let.

Sylvie Táborská

Tříkrálová sbírka už i prostřednictvím SMS

V letošním roce je možno rovněž přispět do Tříkrálové sbírky Charity Česká republika také dárcovskou SMS. Stačí odeslat z mobilního telefonu SMS s textem DMS KOLEDA na číslo 87777.

Zážitky z TKS 2007

Chci se s vámi podělit o naše dojmy z koledování při Tříkrálové sbírce. Ráno jsem se při mši svaté modlil, aby nás Pán provázel a vedl k těm, kteří potřebují slyšet tuto radostnou zvěst, že mohou prožívat tento rok nebo celý život s Ježíšem Kristem. Svůj úsek rodinných domků ve Valašském Meziříčí jsme obešli do 12 hodin. Navrhl jsem svým koledníkům že bychom ještě mohli navštívit Domov důchodců v Podlesí, tzv. IVKU. Přestože byli koledníci již unaveni,

souhlasili a v domově jsme obešli část pokojů. A Pán nám dal odměnu v těch rozzářených očích obyvatel tohoto domova a v jejich vděku a radosti z toho, že si na ně někdo vzpomněl. Byli bychom moc rádi, aby některé ze skupinek mohly tento domov při příští TKS projít celý.

koledníci Ladík, Tereška, Lucie a pokladník Antonín

Charitní šatník

Máte doma oblečení, nábytek, hračky nebo něco jiného, co už nepoužíváte? Chcete pomoci lidem, kteří žijí v nuzných podmínkách? Chcete podpořit činnost Charity? Chcete si pořídit něco pěkného na sebe? Pokud jste alespoň na jednu otázku odpověděli kladně, je tento článek určen právě vám.

Charita Valašské Meziříčí již od roku 1992 provozuje charitní šatník. Zde přijímáme veškeré věci, které lze dále používat. Jedná se např. o oblečení, nábytek, hračky, knížky, nádobí, povlečení.

Všechny darované předměty během týdne ukládáme do skladu, kde je následně třídí naše dobrovolnice. Největší část věcí poté převážíme do Diakonie Broumov a odtud opět cestují dále na humanitární pomoc či další využití.

Některé hračky, nábytek či textilie zůstávají v našich zařízeních, a tak nám pomáhají snížit provozní náklady.

Část věcí nabízíme k prodeji přímo v šatníku všem lidem, kteří chtějí nákupem u nás podpořit činnost Charity. Ceny za oblečení, nábytek a další věci jsou symbolické, a to proto, aby u nás mohl nakoupit opravdu každý. Cílem prodeje totiž není vydělat peníze, ale minimalizovat zneužívání této formy pomoci. V minulosti nebylo výjimkou, že si klienti vzali více věcí, než potřebovali, oblečení vyhazovali, prodávali a podobně.

Příjem z prodeje nám pomáhá uhradit náklady spojené s provozem šatníku (energie, odvoz do Diakonie Broumov, obalový materiál na balíky, zajištění prodeje).

Vzhledem k tomu, že prostory šatníku nejsou vytápěny, mu-

seli jsme pro letošní zimu prodej pozastavit. Výjimku tvoří pouze klienti denního centra pro lidi bez domova a také lidé, kteří tuto pomoc akutně potřebují (např. po vyhoření).

Šatník naleznete na Zámecké ulici mezi Mlékárnou a železničním přejezdem (tedy již ne v kasárnách). Hlavní vchod do budovy je prosklenými dveřmi, kde je také zvonek na pracovníky, kteří od Vás přinesené věci převezmou. Je pravidlem, že pokud zůstanou volně ležet bez dozoru, jsou během krátké doby zničeny a rozházeny po okolí. Proto prosíme všechny lidi, kteří do šatníku něco přinesou, aby věci ne nechávali položeny u budovy či brány (ta je mimo uvedeně hodiny uzavřena), ale vždy je předali pracovníkovi Charity.

Pro příjem věcí je šatník otevřen vždy ve všední dny a to od pondělí do čtvrtka od 8⁰⁰ do 15⁰⁰ a v pátek od 8⁰⁰ do 12⁰⁰. Bližší informace Vám rádi podáme osobně nebo na telefonních číslech 571 620 997 a 608 480 146, využít můžete také naši e-mailovou adresu dennicentrum.valmez@caritas.cz.

Kateřina Kalčáková

Prosba o pomoc

Prosíme farníky, zda by někdo nedaroval dvě autosedačky a jeden sedák do auta na převoz dětských klientů.

V případě nabídky, prosím, kontaktujte Lenku Machalskou na tel. 571 619 981, 777 672 900 nebo e-mailem: lenka.machalska@charita.cz.

V případě zájmu vám vystavíme darovací smlouvu. Děkujeme.

Lenka Machalská

Změna názvu Charity

Od 1. ledna 2007 dochází ke změně názvu z dosavadního „Sdružení Česká katolická Charita“ na „Charita Česká republika“. Takže se možná brzy i vy setkáte s novým názvem či logem. Je to proto, abychom se sjednotili s Charitami v zahraničí.

Lenka Machalská

Na Tři krále o krok dále...

Tak by se dala charakterizovat letošní Tříkrálová sbírka. Alespoň z mého pohledu. A nejde jen o to, kolik se vybralo peněz. Osobně cítím, že to opravdu není hlavní účel sbírky. Málodky jsem prožil tolik radosti jako 6. ledna 2007.

Viděl jsem na tvářích lidí, které jsme navštívili slzy dojetí. Viděl jsem radost dětí, které doslova skákaly radostí, když po otevření dveří viděly tři krále. Viděl jsem radost ve tvářích koledníků nejen proto, že dostali nějaké sladkosti. O radostné zážitky jsme se podělili s těmi, kteří koledníky doprovázeli.

Co pro mne osobně Tříkrálová sbírka znamenala? V prvé řadě možnost setkat se s lidmi, které jsem už dlouho nebo ještě vůbec neviděl. Těmto lidem jsem mohl oznámit radostnou zvěst o narození Ježíše a o Boží lásce.

Řada dalších nevšedních zážitků

Doslova Boží zázrak s počasím. Ráno ještě přšelo. Pak pře-

stalo. A když jsme večer končili, opět začalo slabounce přšet. Navíc teplota 7° C – příjemná teplota pro koledování.

Byli jsme pozváni dovnitř k ležící babičce. Mohli jsme ji nejen zaspívat, ale také se s ní pomodlit, a já jsem jí udělal pomazání nemocných.

V hospodě, kam jsme přišli koledovat, jsme dostali čepovanou kofolu, což koledníky potěšilo. A já jsem si vykoledoval do PET lahve černé pivo, které se vaří v Zášové a které běžně v obchodě nedostanete.

Kolem poledne nás v jednom domě pozvali nejen na čaj, ale také jsme dostali vydatný oběd. Pečené kuře nám velmi chutnalo.

Po této sbírce se zase o něco méně bojím psů. Ani jeden nás nesežral.

A nakonec několik poznámek. Co by se mohlo zlepšit, aby příští sbírka přinesla ještě více radosti:

1. Moje skupinka chodila v Jarcové. Začali jsme v 10 hodin a skončili v 15³⁰. Na děti ze druhé a třetí třídy to bylo do-

cela náročné. Kéž by příští rok bylo více skupinek. Kdyby každý mohl koledovat asi 2 hodiny, bylo by to ideální.

2. Chtěl bych poděkovat hlavně koordinátorům sbírky. V prvé řadě Sylvě Táborské a Veronice Kondrátové ve Valašském Meziříčí, paní Kučné (Branky) a Aleně Kološové (Lešná). S organizací sbírky je nepředstavitelné množství práce. Buďme tedy shovívaví ke všem nedostatkům. Kolik dětí například na poslední chvíli onemocnělo. Kolik skupinek se muselo změnit atd.

3. Mnohdy se stává, že někdo přijde rozhořčen nad tím, že tam tři králové nedorazili. Pochopte, že není momentálně v našich silách pokrýt celé město, ulici od ulice. Pokud to bylo ve vaší ulici, nabídněte se, že ji příští rok obejdete vy. Pokud se stalo, že v nějaké ulici nebyli koledníci několik let, sdělte to písemně Charitě. Příští rok by se to mohlo zohlednit.

4. Děkuji také rodičům a prarodičům, kteří povzbuzují ke koledování své děti a vnuky a pomáhají jim vytvořit oblečení a koruny pro krále. Díky za vaši tvořivost.

(Poznámka: Otec arcibiskup si nepřeje, aby se ke koledování používalo ministrantské oblečení, myslíte na to již předem).

o. Pavel

ZŠ Salvátor

Zápis do 1. ročníku

Zápis do 1. ročníku pro školní rok 2007–2008 se uskuteční v pátek 2. února ve dvou označených třídách naší školy od 8⁰⁰ do 17⁰⁰. Maminky a tatínkové ať nezapomenou na rodný list dítěte nebo kartičku zdravotní pojišťovny. Pokud by Vaše dítě mělo nastoupit do školy v příštím roce, ale má doporučený odklad školní docházky, k zápisu přijďte a nezapomeňte s sebou přinést doporučení pediatra i odborníka z Pedagogicko–psychologické poradny. Těšíme se na pěknou básničku, říkanku, písničku nebo taneček.

Karneval a diskotéka

Z technických a provozních důvodů karneval nebude.

Exkurze do Olomouce

Ve středu 10. ledna tohoto roku se žáci II. stupně zúčastnili exkurze do Olomouce pod vedením o. Pavla Stefana. Děti si prohlédly historické jádro Olomouce a nově zřízenou stálou expozici Arcidiecézního muzea s názvem „Ke chvále a slávě – Tisíc let duchovní kultury na Moravě“.

Vysvědčení a prázdniny

Pololetní vysvědčení děti dostanou 31. ledna. Jednodenní pololetní prázdniny proběhnou v pátek 2. února. Jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou stanoveny na 26. února až 2. března 2007.

Jana Dobešová

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Spolupracovníci...

Francouzský spisovatel Vercors popisuje v knize „Tma noci a síla dne“ osudy bojovníka proti nacismu.

V koncentračním táboře říká příslušník SS Pierrovi: „Ty budeš házet mrtvolky z plynové komory do pece.“

Pierre: „Vzal jsem ‚mrtvého‘ a on otevřel oči – byl to přítel.“
Esesman zahlédl moje zaváhání: „Buď on nebo ty!“

Pierre: „Ani nevím, jak se to stalo. Vzal jsem ho a hodil do pece.“

Ďábel chce, aby všichni nesli odpovědnost za zlo, které páchá. Chce, aby se na něm co nejvíce lidí podílelo. Je možné vysvětlit zlo bez ďábla? Co si představíme pod pojmem „démonický člověk“? Nero zapálil Řím. Obvinil z toho křesťany. Proto křesťané hořeli jako pochodně v římských zahradách. Člověk může být zlomen. Strachem, sobectvím...

To je ďábel. A kdo v jeho existenci nevěří, sedl mu na lep právě tak, jako první lidé, kterým sliboval: „Budete jako Bůh.“ Racionalisté 18. a 19. století připravili půdu pro hrůzy 20. století. Byli přesvědčeni, že věda vyřeší vše a náboženství zanikne.

Náboženství není prázdná teorie. Evangelium je nutno vysvětlovat ve světle dějin tohoto světa. Ďáblova lež se v nich stále opakuje. To je konkrétní skutečnost. Ježíš do toho viděl. Proto říká se vši rozhodností: „Odejdi, Satane!“

Kompromis by byl spoluprací. Zlo by se nešířilo, kdyby nebylo zbabělosti křesťanů.

V Matoušově evangeliu čteme: „Mějte se na pozoru před lidmi! Budou vás totiž vydávat soudům. Vydá na smrt bratr bratra. Budete ode všech nenáviděni pro mé jméno.“ (Mt 10, 17–22)

V Pardubicích je možno nahlédnout do tajných archivů STB. Ukazuje se, že to často byli nejbližší příbuzní a nejdůvěrnější přátelé, kdo zrazovali. I věřící lidé vydávali na smrt své příbuzné.

Už starozákonní žalmista naříká nad takovou zradou: „Kdyby mne potupil nepřítel, dovedl bych to snést... ale byls to ty, můj důvěrník a přítel.“ (Žl 54, Žl 40)

Co je příčinou takovýchto selhání? Uvědomujeme si, že i na nás se Boží slovo projevuje „jako dvojsečný meč“?

Především je tu zloba světa. Musíme s ní počítat. V Janově evangeliu Pán na ni upozorňuje: „Jestliže vás svět nenávidí, uvažte, že mne nenáviděl dřív než vás. Kdybyste byli ze světa, svět by vás miloval jako své vlastní. Že však ze světa nejste, ale já jsem vás vyvolil ze světa, proto vás svět nenávidí. Služebník není víc než jeho pán. Když pronásledovali mne, budou pronásledovat i vás...“ (Jan 15, 18)

Proč tomu tak je? A proč to Bůh dopouští? Odpovědí na první otázku je ďábel a lidé, kteří se jím nechali svést. Za tou druhou je třeba hledat dobro, pro které to Bůh dopouští. Bůh zvítězí. Lež bude potřena Pravdou. Smrt bude potřena Životem.

„Zkoušky musejí přicházet, i když běda těm, skrze něž přicházejí.“ (Mt 18, 7)

Zkoušky přicházejí, aby nás tříbily. Mají nás posilovat, naše síla má růst, „aby se tím zřejměji projevila v naší slabosti a dala nám příležitost ke svědectví“ (Lk 21, 13). Člověk, který při nich uvažuje jen o bezpráví, které ho postihuje, a o tom, jak se hájit, podléhá sebelásce a „věcem tohoto světa“.

Druhou příčinou selhání je naše vlastní zloba, pýcha, sobectví... Její kořeny se hledají mnohem obtížněji. Sv. Pavel

klade před nás otázku: „Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Kdo by nás mohl odtrhnout od Kristovy lásky?“ A odpovídá: „Ale v tom ve všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval.“ (Řím 8, 37)

Jsmo v Kristově lásce? Pokud ano, pak ani útlak, soužení, hlad, nebezpečí nás od ní nemůže odloučit a my skrze Něho „skvěle vítězíme“. Jestliže v ní nejsme, je to tím, že my sami jsme si Ho ještě nezamilovali. Jsme-li jeho, je On vždy s námi.

o. Jaroslav Kašpar

Nашe kostely II

dokončení ze strany I

U stěny na epištolní straně mezi presbytářem a bočním vchodem je umístěn boční oltář, zasvěcený Sv. kříži, jenž byl kostelu věnován Ministerstvem školství a národní osvěty r. 1922. Kazatelna pochází ze století XVIII. a je zdobena pěkným barokním listovím. Původně na ní byly i sošky evangelistů lidového původu. Před několika lety však bohužel došlo k jejich odcizení. U bočního vchodu je zazděn renesanční náhrobek meziříčského měšťana Jana Dřevnovského a jeho manželky Anny z r. 1594.

Stejně jako se nezachovaly materiály o stáří a původu kostela (víme pouze, že dříve zde stávala románská rotunda), chybí také zprávy o změnách, které kostel pamatuje. Pouze to, že r. 1587 byl kostel opravován a přistavěn k němu kůr pro zpěváky. Z dalších událostí ještě vzpomeňme, že r. 1628 byl kostel opět předán do užívání katolíků. Podobně jako farní kostel ve VM i tento chrám užívali protestanti (čeští bratři). Pro katolickou bohoslužbu však asi nebyl kostel upraven ihned, ale až během třicetileté války, kdy velmi utrpěl, a musel být častěji opravován. Již r. 1640 se jeho střecha pokrývala šindelem. R. 1681 do kostela uhořel blesk a zapálil jej. Protože na důkladnější opravu nebylo dost peněz, byly na kostel podniknuty sbírky po diecézi, z nichž byl kostel opraven. O dalších opravách kostela se mluví až v roce 1749 za děkana Očka. Ten dal místo staré dřevěné sakristie vystavět sakristii zděnou s nízkou klenbou. Ani z pozdější doby se nezachovaly žádné zprávy o kostele. Víme pouze, že r. 1863 byl nákladem dobrodinců uvnitř opraven a vyzdoben. Vnější chrám byl důkladně opraven r. 1901 a vnitřek r. 1922. Na opravy, při nichž byl zřízen i nový kůr, přispěl i olomoucký arcibiskup ThDr. Antonín Cyril Stojan. Ten také kostel slavnostně posvětil dne 21. května r. 1922.

Jak často se v dřívějších dobách konaly bohoslužby v Krásném, se v žádných pramenech neuvádí. První zpráva o tom pochází až z r. 1842. Podle ní se od starodávna konaly v krásenském kostele bohoslužby v tyto dny: na svátek sv. Cyrila a Metoděje a sv. Jiří, v neděli po sv. Jakubu (po 25. červenci), dále v pondělí svatodušní, v neděli po sv. Vavřinci, na svátek posvěcení chrámu a v neděli po Božím těle. Kromě toho se zde sloužila mše sv. vždy po pohřbu. R. 1858 však byly tyto bohoslužby zrušeny a konaly se zde už jen v neděli po sv. Jakubu a v oktávu Božího těla. Farníkům se tato změna

pochopitelně nelíbila, a proto usilovali o samostatného duchovního správce nebo alespoň kaplana. Jejich přání bylo vyslyšeno a v r. 1871 byl v Meziříčí ustanoven třetí kaplan, a to s povinností, aby v neděle a svátky konal bohoslužby v krásenském kostele. Ke zřízení samostatné duchovní správy tedy nedošlo, od r. 1871 se však konaly bohoslužby každou neděli a svátek, kromě toho také při pohřbech. Sloužilo se rovněž ve středu před Nanebevstoupením Páně.

Další úpravy proběhly v souvislosti s reformou II. vatikánského koncilu (oltář, svatostánek, sedes). V r. 1971 byla znovu konzervována celá šindelová střecha, r. 1973 byl zřízen nový dřevěný strop. Stavební práce, včetně nové mramorové podlahy, pokračovaly do r. 1976, takže následujícího roku mohl být kostel vymalován. Zasloužil se o to opět p. František Petrák. Ten také renovoval kazatelnu a varhanní skříň. Samotné varhany byly zrestaurovány v letech 1982–3. Častěji se v krásenském kostele začalo sloužit, když sem byly přeneseny večerní bohoslužby (v důsledku stavebních a malířských úprav ve farním kostele). R. 1984 byly opět doplněny šindele na střeše. K dalším opravám docházelo průběžně: výměna střešních žlabů a svodů, oprava věžičky v r. 1994 a opakovaně r. 2006 další výměna šindele, r. 1998 nátěr střechy, opravy omítky a nátěr fasády atd. Práce je opravdu jako na kostele...

Za faráře P. Antonína Krupici byl pořízen svatostánek, který vytvořil výtvarník p. František Slavík, působící tehdy v našem městě. Autorem sochy Panny Marie, která je umístěna v presbytáři na levé straně za ambonem je P. ThDr. Benedikt Tomáš Mohelník, nynější provinciál (představený) České dominikánské provincie. Kovové výjevy křížové cesty instalované zde v 90. letech minulého století, jsou dílem místního uměleckého kováře p. Josefa Hrušky.

P. František Eliáš přišel s myšlenkou uspořádat cyklus biblických hodin a patronát nad touto aktivitou po něm převzal P. Josef Kuchař. Biblické hodiny se konaly právě v kostele sv. Jakuba (na tento cyklus pak volně navázaly biblické hodiny v učebně na faře, které vedl P. Jaroslav Kašpar). V současnosti se zde slouží mše sv. 1x týdně, a to v sobotu večer (mše bývá zpravidla s nedělní platností). Krásenský kostel je také místem konání různých koncertů a vystoupení (skupina Kytaráci, Oboroh – Slávek Klecandr aj.), slouží případně i jako modlitební místo pro členy Fatimského apoštolátu.

Podle pramenů sestavil P. František Urban

Křest přijali

Lešná

Petra Stolařová

Valašské Meziříčí

Šárka Marie Důmeová

Vít Kratochvíl

Natalie Tkačík–Kačová

Na konec své pozemské cesty došli

Lešná

Edmund Hanzelka *25. 3. 2006 +4. 12. 2006, Vysoká 1

Valašské Meziříčí

Milada Hrabovská *29. 4. 1930 +4. 12. 2006, DD Brňov

Jaroslav Smrčka *23. 9. 1935 +12. 12. 2006, Bezručova 229

Vlastimil Chocholáč *27. 1. 1931 +2. 1. 2007, Václavkova 373

Oldřich Rusek *3. 7. 1952 +31. 12. 2006, Sklářská 192

Božena Machová *23. 3. 1941 +1. 1. 2007, Domluvilova 6

Marie Kupková *14. 9. 1913 +3. 1. 2007, Náměstí 107

Úkony duchovní správy za rok 2006

úkon \ farnost	Branky	Lešná	Val. Meziříčí
křty	2	14	70
sňatky	3	3	20
pohřby – do země	7	8	40
– kremace	5	–	41

Potvrzení o daru

Římskokatolická farnost

Křížkovského 60/8

757 01 Valašské Meziříčí

Praha 14. 12. 2006, svátek sv. Jana od Kříže

Komunita otců bosých karmelitánů v Praze tímto daruje sošku Pražského Jezulátka římskokatolické farnosti ve Valašském Meziříčí, arcidiecéze olomoucká, prostřednictvím otce Pavla Stefana.

S přáním Božího požehnání a všeho dobrého pro vaši činnost.

*O. Anastasio Roggero, OCD,
převor kláštera Pražského Jezulátka*

Poděkování a prosba

10. prosince loňského roku vyjel jako obvykle na svém kole pan Jedelský z Byniny na nedělní mši svatou. Na konci obce z kola spadl a nebezpečně se zranil. Velmi rychle byl převezen do Fakultní nemocnice v Olomouci, nyní je v nemocnici v Brně a během týdne by měl být převezen do naší nemocnice. Jeho zdravotní stav je nadále velmi vážný. Moc si pana Jedelského vážím. Nejen proto bych chtěl poprosit naše farníky o modlitbu za něho.

o. Pavel

Chvála Kristu a Panně Marii,

děkuji všem, kteří vyprošují ve svých modlitbách dar uzdravení mého muže, prosím vytrvejte.

Díky Bohu.

Veronika Jedelská, Bynina

Modlitba

V adventní době tohoto církevního roku jsem zakončil jednu promluvu modlitbou. Jejím autorem je český kněz, P. Karel Dostál Lutinov, jenž patřil k literárnímu sdružení Česká katolická moderna (20. léta XX. st.). Těší mě zájem, s jakým byla tato modlitba přijata, proto ji uvádím na tomto místě ještě jednou. Snad jenom dodávám, že autor sám ji doporučoval jako modlitbu po sv. přijímání. Samozřejmě je ale možné se ji modlit kdykoli během dne, podobně jako kteroukoli jinou střílnou modlitbu.

P. František Urban

Ó Pane, já jsem slepý, dej světla očím mým.

Ó Kriste, já jsem hluchý, dej sluchu uším mým.

Má duše rozbouřena, ty dej jí pokoj svůj.

Má mysl zarmoucena, ty sám ji potěšuj.

Jsem, Pane, opuštěný, ty buď mým přítelem.

Jsem, Kriste, unavený, ty na svůj klín mě vem.

Jsem zbloudilý a slabý, ty dej mi ruku svou

a k bráně věčné slávy mě zdvihvej za sebou.

Mariánské informace

- Na první sobotu 3. února pojede autobus do ČM Fatimy Kocliřov. Hlavní hosté programu budou paní Olga Merková z Medžugorje a písničkář Petr Lutka. Je nutné se přihlásit včas.
- Je možné se již přihlásit na pouť Fatimského apoštolátu do Medžugorje.

Václav Chládek

Život farností číslo 1, ročník XIV

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@razdva.cz, anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 21. ledna 2007

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>